

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

سه شنبه ۱۵ سپتمبر ۲۰۲۰

ملالی موسی نظام

تراژیدی حریق کمپ پناهجویان موريا در جزیره یونانی

اکثر پناه جویان درین کمپ افغان و سوریایی هستند

تصویری از اعتراضات پناه گزینان بر علیه اعمار مجدد کمپ موريا که آنان مانند محبوسین در آن اقامت دارند در حالیکه در حدود 13 هزار پناه گزین از ممالک مختلفه در کمپ موريا واقع جزیره یونانی «لیسبوس» از سال 2015 به اینطرف که موج مهاجرین از آسیا و افریقا برای رسیدن به اروپا در آن سرازیر شدند، در شرایط ابتدایی و بدی اسکان داشتند، این مرکز از جانب اعتراض کنندگان طعمه حریق گردید.

در هفته ای که گذشت گویا مردمان محلی جزیره که با موجودیت این کمپ مخالفت داشتند، موانعی در جاده ای که از جانب امداد گران برای انتقال مواد کمکی استعمال میگردید، ایجاد نمودند و گروهی در داخل کمپ هم به عنوان اعتراض آنرا به آتش کشیدند.

درین کمپ تعداد زیادی از پناه گزینان از طریق کشتی از سواحل ترکیه به یونان رسیده اند و بیشتر افغان هایی که توانسته اند جان سالم بدر ببرند، با سرنوشتی تاریک یک اجتماع افغان دور از وطن را تشکیل داده اند.

بتاریخ 09 سپتمبر در این کمپ حریق صورت گرفت و دامنه وسیع آن حتی تا تپه هایی که صد ها خیمه مهاجرین قرار داشت رسید و یک تراژیدی انسانی واقعی به وجود آمد، طوریکه اکثریت باشندگان، بر روی جاده ایکه به کمپ میرفت شب ها را به صبح رسانیدند.

درین جریان، اقلأ 400 طفل بی سرپرست به شمال یونان انتقال یافتند. گرچه اردوی یونان برای تشکیل دوباره کمپ و ایجاد سرپناه ها شروع به کار نموده اند، ولی مهاجرین که بیشتر افغانان هم در بین شان موجود است، فقط به امید اقامت مؤقت درین جزیره بوده و با رویای جابجا شدن در ممالک اروپایی و نجات یافتن ازین کمپ بسر میبرند. بنابراین دست به مظاهرات و اعتراضات میزنند تا فکر اساسی برای اقامت و بی سرنوشتی شان صورت گیرد.

از جانب دیگر ممالک اروپای غربی و اتحادیه اروپا در تلاش هرچه بیشتر کمک به این گروه پناه گزینان بی سرنوشت میباشند، مارگریتس شیناس معاون و نایب کمسیون اتحادیه اروپا سفری به منطقه آسیب دیده و سوخته نمود تا راه حل معقولی برای آینده این مهاجرین بینوا به اولیای امور گزارش دهد. هم چنان نماینده مذکور از کمک برای ایجاد تعمیرات عصری و قناعت بخش برای بقیه پناهندگان در جزیره از جانب اتحادیه اروپا خبر داد.

در مرکز مهاجرین بی سرنوشت کمپ موری که از ممالک مختلفه اند، البته بیشترین افغان هستند و دوسال پیش یکی از مأمورین یک مؤسسه خیریه برای تحقیق و مطالعه در احوال افغان های مقیم کمپ، مسافرتی به آنجا نمود و راپور و معلومات زیادی را ارائه نمود که بیشتر روی توقعات هموطنان ما برای متوطن شدن به یک کشور اروپایی متمدن میچرخید.

منظره ای از نحوه اقامت مهاجرین که بیشتر افغان هستند در کمپ موری

در حالیکه پناه گزینان با ساختن یک کمپ موقت دیگر اعتراض و مخالفت می نمایند از سیستم آبرسانی، مسائل صحتی و امکانات دیگری هم شکای هستند، درخواست اقامت دایمی و قبولی خود

ها را در ممالک اروپایی دارند. در حال حاضر، یعنی بعد از حریق، توقع دارند تا با خروج از جزیره «لسبوس»، در خاک اصلی یونان، حق اقامت برای شان داده شود. از جانب دیگر ساکنان اصلی جزیره لسبوس از اولیای امور تقاضای بستن کمپ موری را نموده و درین راه اصرار می ورزند.

ناگفته نماند که چنین گروپ مهاجرین اکثراً از طریق ایتالیا و یونان به خاک اروپا وارد میگردند و قرار ادعای این دو مملکت، در حقیقت ممالک ثروتمند اروپایی کمک های زیادی در پناه دادن آنان ننموده و ممالک اروپای شرقی آنها را به داخل سرحدات شان راه نمیدهند. عجالتاً چند کشتی متوسط و دو کشتی بزرگ عسکری در ساحل جزیره لنگر انداخته اند تا اقامتگاه مؤقتی آوارگان تا تهیه سرپناه جدیدی گردند.

در بین این مهاجرین، طوریکه عرض شد، عده زیادی افغانان آواره ما موجود هستند که دقیقاً سرنوشت شان معلوم نیست، یعنی یونان با حد اقل کمک فقط بصورت مؤقت و اجباراً به این ها پناه داده است. متأسفانه به تصمیم اکثر مهاجرین افغان با تحمل مشقات فراوان، اقامت در چنان شرائطی البته با امیدواری برای رسیدن به یک جامعه متمدن اروپایی، چه وقت و کجا، بهتر از عزیمت به وطن شان افغانستان است، چون شرائط وخیم امنیتی و شرائط حاد بیکاری و مشکلات اقتصادی، آنان را اجباراً در گوشه دور افتاده محبس مانندی با مشقات فراوان، چون جزیره «لسبوس» و کمپ موری نگه میدارد.

پایان